

Arrest

nr. 70 952 van 29 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 18 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 juli 2011 met referentienummer 7632.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 december 2010 het Rijk binnen en diende op 20 december 2010 een asielaanvraag in. Op 23 mei 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kapurthala-district in de provincie Punjab, India. U zou behoren tot de Labana-kaste. Midden 2009 leerde u een meisje kennen die tot de Jatt-kaste behoorde. Jullie begonnen een relatie en begin 2010 gingen jullie naar het huis van het meisje met het voorstel om met elkaar te huwen. De familie van het meisje was hier echter tegen gekant. Eén à twee maanden later werd u thuis opgezocht door twee broers van het meisje, samen met nog enkele mensen. U werd toen zodanig in elkaar geslagen dat u een week in het hospitaal diende te verblijven. Nadien bent u nog een tweede keer door hen aangevallen. Dat gebeurde op straat in het dorp. Uw vriendin adviseerde u het land te verlaten omdat ze vreesde dat u anders vermoord zou worden. U contacteerde een smokkelaar en leefde vanaf dat moment ondergedoken. Ongeveer een maand later liet de smokkelaar weten dat alles geregeld was voor de reis. Op 2 december 2010 vertrok u vanuit Delhi met een rechtstreekse vlucht naar Slowakije. U maakte daarbij gebruik van een vals paspoort dat de smokkelaar voor u had geregeld. In Slowakije werd u ongeveer twee weken opgesloten in een kelder. Dan werd u per vrachtwagen naar België gebracht. Op 20 december 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U legde geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas. In januari 2011 zou uw vriendin vermoord zijn door haar familie, zo vernam u van uw moeder. Volgens u werd ze vergiftigd en daags daarop gecremeerd. Twee weken na de moord zou de familie van uw vriendin een klacht hebben neergelegd tegen u. U zou ervan beschuldigd worden uw vriendin te hebben vermoord.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel bewijs kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit in iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Wanneer er tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd gevraagd naar uw identiteitskaart verklaarde u dat deze momenteel bij u thuis in India ligt. Op de vraag waarom u dan niemand gevraagd hebt deze naar u op te sturen, antwoordde u dat er niemand is die u kan of wilt helpen. Iedereen zou bang zijn omwille van uw problemen (gehoorverslag CGVS p. 3). Het is echter weinig geloofwaardig dat er helemaal niemand zou zijn die in de mogelijkheid is om uw identiteitskaart naar u op te sturen. Bovendien staan de door u ingeroepen problemen en de angst die dit bij anderen zou kunnen veroorzaken los van het opsturen een document. Het ontbreken van een origineel identiteits- of nationaliteitsdocument houdt dan ook een negatieve indicatie in met betrekking tot het asielrelaas.

Voorts dient te worden vastgesteld dat u van uw problemen evenmin enig begin van bewijs kan voorleggen zodat de geloofwaardigheid alleen kan worden bepaald uit uw verklaringen. Er zijn echter twijfels gerezen rond de geloofwaardigheid van uw verklaringen omwille van volgende redenen. Wat betreft het meisje wiens familie tegen jullie huwelijk was, dient te worden opgemerkt dat u niet weet wat haar geboortedatum is (gehoorverslag CGVS p. 5) en evenmin weet wanneer ze precies is gestorven (gehoorverslag CGVS p. 6). Verder is het ook opmerkelijk dat u geen enkele foto van haar in uw bezit hebt. U had wel foto's in India maar deze zou u bij een vriend hebben achtergelaten en hem later gezegd hebben dat hij alle bewijzen moest vernietigen (gehoorverslag CGVS p. 5). Het is echter weinig geloofwaardig dat wanneer u uw land van herkomst dient te ontvluchten omwille van problemen ten gevolge van uw relatie, dat u dan niet eens een foto zou meenemen van uw partner, hoewel u die wel had. De vaststelling dat u zaken zoals de geboorte- en overlijdensdatum van uw partner niet kent en ook geen aandenken aan haar hebt meegenomen wanneer u uw land hebt verlaten, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u ook zeer vaag en oppervlakkig bleef omtrent het verschil tussen uw kaste en die van uw vriendin. Het enige dat u kon vertellen was dat uw kaste sikhs zijn en de kaste van uw vriendin ook sikhs zijn "maar een beetje anders". Wanneer u opnieuw wordt aangespoord te vertellen over het verschil tussen beide kasten, geeft u toe dat u het niet weet. U zegt namelijk expliciet het verschil niet te kennen (gehoorverslag CGVS p. 6). Het is echter zeer merkwaardig dat iemand die een relatie heeft met iemand van een andere kaste niet weet wat de verschillen tussen die kasten zijn. Voorts wist u evenmin de reden waarom een huwelijk van iemand van uw kaste met iemand van de kaste van uw vriendin een probleem zou zijn. U wist enkel dat mensen van uw kaste met mensen van

gelijk welke kaste mogen trouwen maar dat de mensen van de kaste waartoe uw vriendin behoorde niet met mensen van een andere kaste mogen trouwen. De reden waarom dit zo is, bleek u niet heel duidelijk te weten. Volgens u is dat waarschijnlijk zo door hun religie (gehoorverslag CGVS pp. 6-7). Nochtans behoort u tot dezelfde religie als uw vriendin. De vaststelling dat u dermate slecht op de hoogte bent over het verschil in kasten en de reden waarom een huwelijk tussen uw kaste en die van uw vriendin niet toegelaten zou zijn, doet dan ook ernstige twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Aangezien dit kastenverschil precies de oorzaak is van uw problemen kan er van u worden verwacht dat u beter op de hoogte zou zijn over deze materie en waarom dit een probleem is. Overigens moet worden opgemerkt dat de Labana kaste, waartoe u behoort, en de Jatt kaste, waartoe uw vriendin behoorde, op vlak van sociale status gelijkwaardig aan elkaar zijn, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd.

Na de dood van uw vriendin zou haar familie een klacht tegen u hebben ingediend. Wanneer er tijdens het gehoor op het CGVS werd gevraagd naar het "First Information Report" (FIR) van deze klacht, weet u niet eens of daarvan een "FIR" werd opgesteld (gehoorverslag CGVS p. 6). Nochtans is het in India gebruikelijk dat er telkens wanneer er een klacht wordt ingediend bij de politie daar een "FIR" van wordt opgemaakt. Dat u niet op de hoogte zou zijn van het eventuele bestaan van die "FIR" wijst erop dat u weinig interesse toont in de zaak die tegen u lopende zou zijn. Dat u bijgevolg ook geen inspanningen leverde om deze voor te leggen ter staving van uw verklaringen doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring te zijn aangeklaagd wegens moord.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u weinig inspanningen leverde om bescherming te zoeken bij de Indiase autoriteiten. Zo verklaarde u dat u nadat u een eerste keer was aangevallen door de broers van uw vriendin naar de politie bent gestapt om klacht neer te leggen. De politie zou vervolgens naar het huis van uw vriendin zijn gegaan om hen te zoeken maar verder zou de politie niets meer hebben gedaan. Het gebruikelijke "FIR", waarvan de persoon die de klacht indient steeds een kopie krijgt, kon u echter niet voorleggen. Volgens uw verklaring zou u namelijk geen document hebben ontvangen (gehoorverslag CGVS p. 8). Aan dergelijke uitspraken kan echter weinig geloof worden gehecht.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de problemen die u beweerde te hebben gehad met de familie van uw vriendin louter van lokale aard zijn. U werd daarbij niet gezocht door de Indiase autoriteiten. Bijgevolg was u in de mogelijkheid om zich elders in India te vestigen om zo uw beweerde problemen te vermijden. Uw verklaring dat de familie van uw vriendin u overal in India zou gaan zoeken en vermoorden omdat ze overal mensen kennen, kan niet overtuigen. Wanneer u gevraagd werd hoe ze u dan wel zouden kunnen terugvinden in een land zo groot als India moest u dan ook het antwoord schuldig blijven (gehoorverslag CGVS p. 9). Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat u nergens in India terecht zou kunnen indien u enig probleem zou hebben gehad, wat u overigens niet aannemelijk hebt gemaakt. Gezien bovenstaande vaststellingen omtrent de geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt u niet in aanmerking voor de toekenning van de status van vluchteling of de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op een schending van artikel 3 EVRM. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15

december 1980. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.3. Verder onderwerpt verzoeker de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker stelt S. S. te noemen en Indië te zijn ontvlucht wegens problemen met de familie van zijn vriendin omwille van het feit dat zij tot een andere kaste zou behoren. Verzoekers vriendin zou beweerdelijk in januari 2011 overleden zijn en verzoeker zou door haar familie beschuldigd zijn haar vermoord te hebben.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker tot op heden nalaat zelfs maar een begin van bewijs ter staving van zijn identiteit of nationaliteit neer te leggen. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Verzoekers bewering dat *“het CGVS volledig ten onrechte meent dat het bijbrengen van een identiteitsdocument van essentieel belang is voor verzoekers asielrelaas”* en dat zijn identiteitsgegevens *“niet van direct belang zijn voor (de inhoud van) zijn asielrelaas”*, is strijdig met zijn plicht zijn asielaanvraag te staven en naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoeker en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004) aan te brengen. De Raad ziet niet in waarom *in casu* het voorleggen van identiteitsdocumenten als begin van bewijs van zijn asielrelaas, *“uiteraard manifest ten onrechte en volledig in strijd met artikel 3 EVRM”* zou zijn. Immers verzoekers identiteitskaart ligt *“in mijn huis in India”* (gehoorverslag CGVS p. 3). Voorts kan worden vastgesteld dat verzoekers geloofwaardigheid grondig ondermijnd wordt door het selectief aanbrengen van gegevens. Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker reeds op 24 maart 2004 een asielaanvraag in Oostenrijk heeft ingediend wat hij niet spontaan heeft gemeld. Verzoeker stelde enkel *“Het klopt dat ik in 2004 ook in Oostenrijk ben geweest. De politie heeft me daar aangehouden (exacte datum onbekend) en zij hebben mijn vingerafdrukken genomen maar ik heb daar nooit asiel aangevraagd”* (vraag 14 van het terugnameverzoek 24 februari 2011, zie tevens gehoor DVZ 1 februari 2011, vraag 36). Op verzoeker rust immers de plicht tot medewerking en bij het ontbreken van elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. Bovendien wordt niet toegelicht op welke basis verzoeker een paspoort heeft aangevraagd op de Indiase ambassade in Moskou en die hij daarna aan de smokkelaar heeft moeten afgeven toen hij India voor de tweede keer verliet (terugnameverzoek 24 februari 2011, vraag 14, tevens verklaring DVZ vraag 21).

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244).

3.2.1. De commissaris-generaal stelt terecht vast dat verzoekers verklaringen niet geloofwaardig zijn omdat verzoeker niet op de hoogte is van de geboorte- en overlijdensdatum van zijn partner; verzoeker

zeer vaag en oppervlakkig bleef omtrent het verschil tussen zijn kaste en deze van zijn vriendin en de reden waarom een huwelijk tussen zijn kaste en deze van zijn vriendin niet toegelaten zou zijn, terwijl dit juist de oorzaak zou zijn van zijn problemen; uit de informatie van het CGVS blijkt dat de kaste van verzoeker en deze van zijn vriendin op het vlak van sociale status gelijkwaardig zijn aan elkaar; verzoeker niet weet of er van de klacht van de familie van zijn vriendin tegen hem een FIR is opgesteld, terwijl het in India gebruikelijk is dat telkens wanneer er een klacht wordt ingediend bij de politie daar een FIR van wordt opgemaakt en verzoeker evenmin inspanningen leverde om deze voor te leggen; verzoeker weinig inspanningen leverde om bescherming te zoeken bij de Indiase autoriteiten; verzoeker niet aannemelijk maakt dat de beweerdde problemen niet louter van lokale aard zijn. Daargelaten de discussie over de achtergelaten foto's, kan daarenboven vastgesteld worden dat verzoekers beweringen omtrent de aanvaardbaarheid van het huwelijk allerminst coherent zijn. Verzoeker stelt dat de familie van het meisje hem wil vermoorden (gehoorverslag CGVS p. 8), maar verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS eerst dat de familie van het meisje *"eerst zeiden ze dat ze ons zouden laten trouwen"* (gehoorverslag CGVS p. 4) en later *"toen zeiden ze dat ze er gingen over nadenken"* (gehoorverslag CGVS p. 7). Indien het huwelijk werkelijk verboden was geweest op basis van de kaste waartoe verzoeker en zijn vriendin behoorden, dan zou er evenmin in het begin ooit sprake kunnen zijn geweest van een aanvaardbaar huwelijk. Daarenboven klemmt het feit dat de familie zich eerst zeer positief dan wel redelijk opstelde, met de beweerdde latere doodsbedreigingen. Deze vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas nog verder.

3.2.2. Daargelaten de discussie rond de door verzoeker ingediende klacht die hij niet kan objectiveren, is de commissaris-generaal niet verplicht de asielzoeker te confronteren met de informatie waarover hij beschikt (RvS 22 september 2004, nr. 135.204). De procedure voor de commissaris-generaal is immers geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoont hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Hoe dan ook verzoeker heeft uitdrukkelijk ontkend ooit klacht te hebben ingediend *"ik ben niet naar de politie gegaan omdat de familie van mijn vriendin goede contacten had met de politie"* (vragenlijst CGVS 1 februari 2011, vraag 5), wat haaks staat op zijn verklaringen in het verzoekschrift en het gehoorverslag dat hij de eerste keer (toen verzoeker door de twee broers werd geslagen) wel naar de politie gegaan is (gehoorverslag CGVS p. 8) en aldus de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas nog verder onderuit haalt.

Voorts, in zoverre het bestaan van deze moord en verzoekers beschuldiging hiervan al aannemelijk zouden zijn, *quod non*, zou er op zijn minst al een onderzoek gestart moeten zijn, wat inhoudt dat hier toch minstens een FIR of politierapport zou moeten over bestaan en dus kunnen worden overgemaakt, te meer daar verzoekers moeder beweerdelijk 3 à 4 dagen zou zijn vastgehouden door de politie (gehoorverslag CGVS p. 6), wat op zich evenmin aannemelijk is. Verzoekers asielrelaas komt aldus volkomen verzonnen voor, te meer daar de beweerdde moord, die evenmin aannemelijk werd gemaakt, zou hebben plaatsgevonden wanneer verzoeker al in België was aangekomen en zodoende zeer eenvoudig kon vastgesteld worden dat verzoeker zich in de fysieke onmogelijkheid bevond om de beweerdde feiten te plegen. Voorts weerlegt verzoeker de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet zodat deze overeind blijven.

3.3. Aldus kan worden besloten dat verzoekers asielrelaas een aaneenschakeling is van loutere beweringen. Verzoeker schiet manifest tekort in zijn medewerkingsplicht, verzwijgt bewust feiten (verblijf in Oostenrijk), toont niet aan dat zijn relatie zich in werkelijkheid heeft voorgedaan, dat hij huwelijksplannen had, dat dit tot een ernstige problemen leidde en het meisje werd gedood. Bovendien, en zelfs indien de feiten zich zouden hebben voorgedaan -*quod non*- licht verzoeker niet toe hoe deze gemeenrechtelijke en strafrechtelijke feiten in verband kunnen gebracht worden met de gronden van het Vluchtelingenverdrag. Noch toont hij aan waarom hij thans nog gezocht zou worden of indien dit toch het geval zou zijn, waarom hij geen bescherming zou kunnen krijgen in India, desgevallend in een ander deel van het land.

Verzoeker beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken van de conclusies van de bestreden beslissing en het formuleren van verwijten naar het CGVS toe, maar laat

na concrete en geobjectieerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen, noch blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

3.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK